

Vlaams Belang

echt.onafhankelijk | www.vlaamsbelang.org | Ledenblad van de Vlaams-Nationale partij

Afgifttekantoor: GENT X
P4A9074

Foto: Flickr - EU Council Eurozone

Regisseurs van het opengrenzenbeleid

Maandelijks uitgave (behalve augustus) • Jaargang 13 • nr. 9 • september 2016
Ver. uitg.: Tom Van Grieken, Madouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

SCHULD-COMPLEX

Duitsland gaat ontegensprekelijk gebukt onder een zwaar schuldcomplex: de erfzonde van Hitler. En onder de hubris van ‘Mutti Merkel’, zoals vele politici aan de top te hoogmoedig om haar ongelijk toe te geven.

Aan dat laatste kan men verhelpen door die koekoeksmoeder weg te stemmen, aan het eerste door te verwijzen naar de geschiedenis. Immers: niet alleen nazi-Duitsland heeft miljoenen doden op zijn geweten. Heeft de Sovjet-Unie niet zeven miljoen Oekraïners in de hongerdood gedreven? Hebben de Japanners niet lelijk huisgehouden in China? Hebben de Chinezen Tibet niet onder de voet gelopen? Hebben de Amerikanen de (weinig overblijvende) indianen niet in reservaten gestopt?

Ook de Turken hebben miljoenen doden op hun geweten. Vorige eeuw vermoordden zij 1.500.000 Armeniërs, 650.000 Grieken, 750.000 Assyrische christenen, 200.000 Maronitische christenen en nog steeds zaaien ze dood en verderf bij de Koerden.

Zo kan men nog wat doorgaan, maar het punt is gemaakt: Duitsland is niet de enige zondaar en moet derhalve ook niet alle leed van de wereld dragen. En al zeker niet de rest van Europa meesleuren in het suïcidale “*Wir schaffen das*”.

Filip De Man
hoofdredacteur@vlaamsbelang.org

INHOUD

4

Actua kort

6

Francken: stoere woorden, slappe daden

8

Hoe lang blijft de Rand nog Vlaams?

11

Taalachterstand in Brusselse scholen

15

Maatschappelijke integratie: gemiste kans

16

Vraaggesprek: Machteld Allan

20

Dieren slachtoffer van partijpolitiek

21

Protocollaire rangorde

24

De greep van Erdogan

25

Boekbespreking

26

Terugblik

Colofon

september 2016 • Jaargang 13 • nr. 9

Redactie:

Filip De Man, Dirk De Smedt, Klaas Sloodmans, Peter Lemmens, Wim Van Osselaer, Ilse Van Echelpoel, Stijn Hiers, Paul Meeus, Luk Van Nieuwenhuysen

Foto's en illustraties:

Jan Meulepas, Chris Luyckx, Fré, Flickr

Opmaak: Hans Verreyt

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: BE21 3200 8088 1603

Bic: BBRUBEBB

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/209.23.19

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

D

e tol van de welkomcultuur

Charleroi, Zaventem, Nice, Parijs, Brussel, München, Würzburg, Saint-Etienne-du-Rouvray, Magnanville, Ansbach, Garde-Colombe,... De lijst waar de afgelopen maanden een jihadistisch bloedbad werd aangericht dikt steeds sneller aan. Sinds het drama van Charlie Hebdo verloren al 307 Europeanen - bij het ter perse gaan van dit blad - het leven bij islamitische aanslagen.

Wie afgelopen maanden niet op Mars vertoefde, weet dat de oorlogshel van Islamitische Staat niet langer een ver-van-mijn-bed-show is. De terreurambassadeurs nestelen zich in onze samenleving als een tumor in een kankerpatiënt. De evidente conclusie dat het jarenlange opengrenzenbeleid en islamgepamper de oorzaak zijn van deze dodelijke cocktail van religieus geweld en fanatisme, daagt al geruime tijd in de Dorpsstraat. In de Wetstraat daarentegen houdt men de kop stevig in het zand.

WERELDVREEMDE POLITICI

Zelfs na al het leed en de tomeloze wreedheid blijven de regeringspartijen (N-VA, CD&V, VLD) het licht van de zon ontkennen. Zo vond minister-president Bourgeois (N-VA) het nodig om enkele dagen na de aanslag in Nice - waarbij 85 mensen het leven lieten - de multiculturele dogma's te bewieroken. In zijn kielzog gevolgd door CD&V-voorzitter Wouter Beke. Nog voor de geëxecuteerde priester in het Noord-Franse Saint-Etienne-du-Rouvray ten grave werd gedragen, stak de christendemocratische coryfee de loftrumpet over het opendeurenbeleid van Angela Merkel.

WIR SCHAFFEN DAS-DOCTRINE

Dat die laatste er afgelopen maand door haar eigen geheime dienst op werd gewezen dat moordcommando's van IS zich massaal onder de vluchtelingenstroom blijven verstoppen, weerhield er haar niet van de 'Wir schaffen das-doctrine' te herhalen. "Wat kunt u doen tegen een krankzinnige, die luistert naar uw argumenten en vervolgens in zijn waanzin volhardt?", vroeg George Orwell zich 70 jaar geleden in zijn profetisch werk '1984' al af.

Het antwoord is wellicht eenvoudiger dan het lijkt, maar vooralsnog onuitgevoerd: van de troon stoten!

**“ZELFS NA AL HET
LEED EN DE
TOMELOZE WREED-
HEID BLIJVEN DE
REGERINGSPARTIJEN
HET LICHT VAN DE
ZON ONTKENNEN”**

Tom Van Grieken
voorzitter@vlaamsbelang.org

ACTUA KORT

SCHAAP IN BAD SLACHTEN? GEEN PROBLEEM IN BELGIË

Hoewel rituele thuisvlachtingen bij wet verboden zijn, wordt wie het wel doet amper bestraft. Nauwelijks 4% van de klachten eindigt in een effectieve veroordeling. Van de 158 klachten die tussen 2012 en 2014 bij de parketten binnenkwamen eindigden er slechts 7 met een veroordeling bij de correctionele rechtbank. Illusterend: in Brussel werd op drie jaar tijd welgeteld één dagvaarding voor thuisvlachting geregistreerd. Volgens Vlaams Belang-kamerlid Barbara Pas, die de cijfers opvroeg bij justitieminister Geens (CD&V), is er sprake van een feitelijk gedoogbeleid. *“Minister Weyts mag nog zoveel van de daken schreeuwen dat thuisvlachtingen niet mogen, als Justitie niet volgt, zijn het woorden in de wind.”*

PARKWACHTERS TEGEN ISLAMEXTREMISME

Sedert de zesde staatshervorming is de Brusselse regering bevoegd voor de coördinatie van het veiligheidsbeleid in Brussel. Een niet onbelangrijke taak, gezien de dagelijkse realiteit in de hoofdstad. En dus gaat de hoofdstedelijke regering nu werk maken van dat Brusselse veiligheidsbeleid. Zo heeft ze net twee miljoen euro vrijgemaakt voor de strijd tegen radicalisering. Niet om haatpredikers in het oog te houden

of Syriërselaars te volgen, maar om 30... parkwachters aan te stellen. Gelukkig kent de Brusselse regering haar prioriteiten!

TERUG NAAR AFZENDER

Op 11 september 2001 werd New York getroffen door de zwaarste

islamitische terreuraanslag ooit. Onder de noemer: ‘Islam: terug naar afzender’ herdenkt de islamkritische beweging Pegida deze oorlogsdaad tegen het Westen met een verzetsbijeenkomst. Afspraak op zaterdag 10 september, 14u in zaal Bart in Merksem.

VALSE PROFETEN

“Aan de aanslagen die ons zo hard hebben getroffen houden wij een gevoel van onveiligheid over”. En nog: *“We moeten voorkomen dat valse profeten, die stevast inspielen op emoties, munt slaan uit deze breuklijnen en kwetsbaarheden.”*

Wie zijn kop al eens in het politiek-correcte zand steekt, werd met de 21-juli toespraak van zijne majesteit op z'n wenken bediend. Terwijl in Nice de overledenen van de aanslag nog werden geteld, stond de Belgische vorst al op de barricaden om degenen die hier al zo lang voor waarschuwd ten te bestrijden. Tom Van Grieken wees er in een reactie op dat de koning grondwettelijk onverantwoordelijk is voor zijn da-

**GEWELDLOOS & VERENIGD TEGEN
GELOOFS- EN ANDERE OORLOGEN
OP EUROPEES GRONDGEBIED
PEGIDA VLAANDEREN**

ZATERDAG 10 SEPTEMBER, 14 uur

verzetsbijeenkomst tegen islamisering

zaal BART, Bartholomeusstr., Merksem-Antwerpen

Edwin Utrecht (Pegida NI), Tatjana Festerling (Fortress Europe, D)
Kristof De Smet, woordvoerder/voorzitter Pegida Vlaanderen

PEGIDA EUROPA IN BEELD

den. Elke officiële toespraak wordt immers door de regering gedekt. En wie zit er precies in die regering? Juist!

WERKLOOSHEIDS-UITKERING VOOR IS'ERS

Soms moet een mens zijn hoofd erbij houden. Enkele maanden terug verklaarde minister Jambon formeel dat teruggekeerde Syriëstrijders

geen recht hebben op een werkloosheidsuitkering. Gevraagd naar cijfers kwam Barbara Pas echter te weten dat de verklaringen haaks staan op de realiteit. Zo blijkt uit een antwoord dat ze van minister Kris Peeters ontving dat 15 teruggekeerde IS'ers een uitkering genieten bij de RVA. Eerder kwam al aan het licht dat naast werkloosheidsuitkeringen gewonde 'terugkeerders' ook vaak beroep doen op invaliditeitsuitkeringen. *"Het beeld dat dit land de islamitische terreur, onrechtstreeks, financiert, lijkt meer en meer op de realiteit"*, aldus Barbara in een reactie.

ZOGEZEGD

"Als je jezelf aanzet om een kritische beschouwing te wagen over de manier waarop het er over vijftig jaar aan toe is, en ik wist dat ik nog vijftig jaar te leven had, dan zou je bijna in opstand moeten komen, om te voorkomen dat – wat ik denk dat zich dan heeft voltrokken – te voorkomen."

Toppleiter Theo Hiddema over de islamisering van het Westen
Esquire, 14 augustus 2016

"Ik had De Wever door vanaf dag één. Liegen en bedriegen, alsof hij zich alles kan permitteren. Ik dacht toen bij mezelf: als die man zo doorgaat, gaat hij op den duur nog heel Vlaanderen bedriegen. En die verwachting is uitgekomen. Bart De Wever heeft zich nu ontpopt tot een groot verdediger van België."

Politiek journalist Mark Grammens
Knack, 10 augustus 2016

"Weet je dat sommige rechters milde vonnissen uitspreken omdat ze bang zijn? Ze worden bedreigd door etnische clans, waarvan de leden zelfs in de rechtszaal agressief zijn en intimideren. En niemand grijpt in. Uit angst."

Auteur en agente Tania Kambouri
Elsevier, 18 juni 2016

"De dag dat er een geschikte meerderheid is, kan het Vlaams Parlement de onafhankelijkheid eenvoudig afkondigen."

Grondwetspecialist Jules Gheude
Knack, 11 juli 2016

"Er is nu een gigantische opportuniteit om de banden met Groot-Brittannië aan te halen voor de Vlaamse ondernemingen."

Pascal Paepen, Financieel expert en voormalig VRT-reporter over de Brexit, Belga, 24 juni 2016

Francken: stoere woorden, slappe daden

De Algerijnse jihadi die in Charleroi twee agenten aanviel met een machete was een illegaal die al twee keer een bevel had gekregen om het grondgebied te verlaten. Het zoveelste drama waarvoor de Wetstraat ontgensprekelijk verantwoordelijk is.

OUSSAMA ATAR

In het land waar fictie en waanzin hand in hand gaan, kan het echter nog krasser. Zo raakte eind augustus bekend dat de Belgische regering destijds alles in het werk heeft gesteld om een van de meest gezochte islamextremisten en Syriëstrijder, Oussama Atar, vrij te krijgen uit een Iraakse gevangenis omwille van 'humanitaire redenen'. Hoewel de regeringspartijen het verhaal eerst formeel ontkenden, kwamen journalisten al snel een oude persmededeling van Buitenlandse Zaken tegen die zwart op wit het tegendeel bewees. Of hoe dit land er niet alleen in slaagt potentiële zelfmoordterroristen ongemoeid te laten, maar ze bovendien nog eens actief probeert terug te halen. Welkom in Absurdistan.

FORSE TAAL

Intussen herhaalt staatssecretaris Francken met de regelmaat van de klok dat hij het aantal uitwijzingen wil opvoeren. Een belofte die hij al sinds hij het migratiedepartement beheert te pas en te onpas de wereld instuurt, maar nooit hard maakt. Het kalf ligt gebonden bij de beschikbare plaatsen in de gesloten terugkeercentra van waaruit illegalen en uitgeprocedeerde asielzoekers worden repatriëerd. Momenteel telt België 600 plaatsen, terwijl er nood is aan een veelvoud. Zelfs de socialistische vakbond van de luchthavenpolitie liet zich al scherp uit over het lakse regeringsbeleid van Francken. "Het zouden er veel meer moeten zijn. Tegenwoordig zijn wij aan het patrouilleren in plaats van repatriëren", aldus de vakbondsafgevaardigde van het ACOD in De Morgen (9.8.2016). De forse taal

Toen Vlaams Belang-kamerlid Barbara Pas begin juli uitpakte met de hallucinante uitwijzingscijfers van staatssecretaris Francken zag geen enkel Vlaams perskanaal er nieuwswaarde in. Nochtans waren de cijfers sprekend: 81% van de uitwijzingsbevelen die in 2015 werden afgeleverd, bleven zonder gevolg. Van de 43.433 bevelen om het grondgebied te verlaten (BGV) werden er amper 8.432 voltrokken. Zelfs PS-burgemeester Paul Magnette hekelde het lakse terugkeerbeleid van Francken: "Sommige illegalen hebben al twaalf keer een bevel gekregen om het grondgebied te verlaten, maar lopen hier nog al-

tijd rond", klonk het in De Tijd (9.8.2016).

Dat naast criminaliteit en zwartwerk illegaliteit ook vaak gepaard gaat met islamterreur is geen nieuw fenomeen. Ook de Algerijnse Mohamed Belkaïd, het brein achter de aanslagen in Parijs, kreeg in 2014 het bevel om ons grondgebied te verlaten. Ook toen kwam het niet tot een uitwijzing wegens 'niet prioritair'. Nog geen dag na de hetze omtrent Charleroi lekte uit dat Fatima Aberkan, beter bekend als 'Moeder jihadi' voorwaardelijk werd vrijgelaten nadat ze nog maar net tot 15 jaar cel werd veroordeeld.

De bewuste persmededeling van Buitenlandse Zaken

van Francken staat met andere woorden haaks op de realiteit.

IMMIGRATIE BLIJFT PIEKEN

Bovenop het nefaste uitwijzingsbeleid is er het onweerlegbare feit dat de (voornamelijk islamitische) immigratiekraan wagenwijd blijft open staan. Het volstaat het migratiesaldo - het verschil tussen internationale immigratie en emigratie - van de Algemene Directie Statistiek van de federale overheidsdienst Economie te raadplegen. Die bedroeg vorig jaar 47.682, goed voor vier vijfde van de bevolkingstoename. Tegen dit tempo verwacht men tegen 2050 een bevolkingsaantal van 13 mil-

joen inwoners: een waanzinnig maar uiterst reëel scenario indien de poorten niet worden gebarricadeerd.

Meer dan ooit dringt de vraag zich op hoe vaak een premier of een minister het volk een boodschap kan brengen van rouw en medeleven wanneer de oorzaak in zijn eigen handen ligt. Welke schaal moet worden overschreden vooraleer de plat bewandelde paden richting implosie worden verlaten? Hoeveel keer kan hij aankondigen de wortel van het probleem aan te pakken, terwijl hij permanent de bemesting verzorgt?

Klaas Slootmans

Bloemenkransen in Nice

Een greep uit het islamitisch palmares op Europese bodem

Bij het ter perse gaan van dit blad stond het aantal dodelijke slachtoffers van de islamitische strijd in Europa sinds Charlie Hebdo op 307.

7 januari 2015
Charlie Hebdo, Frankrijk
12 doden

14 februari 2015
Kopenhagen, Denemarken
1 dode

21 juni 2015
Graz, Oostenrijk
3 doden

13 november 2015
Parijs, Frankrijk
130 doden

22 maart 2016
Brussel, België
35 doden

14 juli 2016
Nice, Frankrijk
85 doden

24 juli 2016
Reutlingen, Duitsland
1 dode

26 juli 2016
Saint-Etienne-du-Rouvray, Frankrijk
1 dode

4 augustus 2016
Londen, Engeland
1 dode

Hoe lang blijft de Rand nog 'Vlaams'?

De denationalisering van de Vlaams Rand rond Brussel zet zich onverminderd door. De cijfers van Kind en Gezin over de taalaanhorigheid van de moeders van borelingen zijn ronduit dramatisch. Want de tendens is duidelijk, in heel wat gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde verliezen de Nederlandstaligen fors terrein. Dat terreinverlies van het Nederlands kan alleen maar ten koste gaan van een duidelijke communicatie tussen overheid en burgers en tussen de burgers onderling. En dat is verontrustend.

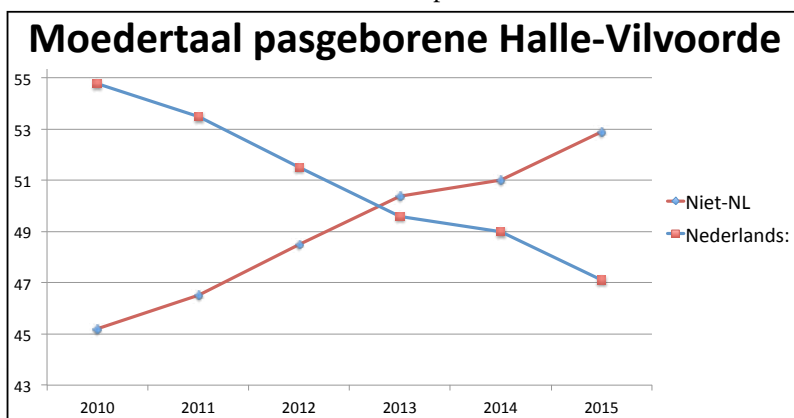
De teruggang van het aantal Nederlandstaligen doet zich ook elders in Vlaanderen voor, waar het Nederlands nu al in meer dan een kwart van de gezinnen niet de meest voorkomende taal tus-

naar 47,1% in 2015, of jaarlijks met meer dan een procent. In diezelfde periode steeg het aantal Franstalige moeders van 27,1 naar 32,1%. In heel Vlaams-Brabant spreekt liefst 40% van de moeders

dermaal blijkt dat de faciliteiten die Franstaligen moesten helpen zich in hun Vlaamse gemeente te integreren, het tegengestelde effect hebben. Ze sterken de Franstaligen in hun overtuiging dat hun gemeente tot het tweetalige Brussel behoort.

NIET ALLEEN DE ZES

Maar ook in andere Vlaams-Brabantse gemeenten krimpt het aantal Nederlandstaligen.

In Asse bijvoorbeeld waren in 2010 de helft van de moeders nog Nederlandstalig. Vijf jaar later is dat nog amper 37%. In Dilbeek valt hun aandeel terug tot 42,6% en in Grimbergen tot 38,3%. Beersel zakte naar 38,7%. De Druivenstreek heeft al geruime tijd met verfransingsdruk te maken. In Hoeilaart daalde het aantal Nederlandstalige moeders naar 33,07% en in Overijse naar 37,8%. De meer geïndustrialiseerde gemeenten bieden eenzelfde beeld. Machelen telde nog 26,9% Nederlandstalige moeders en Vilvoorde 28,9%.

sen moeder en kind is. Maar in de Vlaamse Rand rond Brussel doet het fenomeen zich al langer voor. De nabijheid van Brussel maakt bovendien dat de noodzaak om Nederlands te leren en te gebruiken zich daar minder doet gevoelen dan elders in Vlaanderen.

DE FEITEN

Over heel het arrondissement Halle-Vilvoorde daalde het percentage Nederlandstalige moeders van 54,8% in 2010

een andere taal dan het Nederlands met hun kind. Het meest dramatisch is de situatie in de zes facilitengemeenten rond Brussel, met als uitschieter Drogenbos waar er vorig jaar zelfs geen kinderen werden geboren met een Nederlandstalige moeder. In Kraainem zakte hun aantal naar 5,1%, in Linkebeek naar 6,1%, in Sint-Genesius-Rode naar 12% en in Wemmel halveerde het aandeel Nederlandstalige moeders van 23,2 naar 10,8%. Alleen Wezembeek-Oppem gaf een kleine stijging te zien naar 10,3%. An-

Opmerkelijk daar is dat 18,7% resp. 19,5% van de moeders het Arabisch als communicatietaal met hun borelingen gebruiken. Maar zelfs het landelijke Lennik van de voormalige Vlaamsgezinde burgemeester Willy Dewaele ziet het aantal Nederlandstalige moeders op vijf jaar tijd terugval-

len van 70,9 naar 57,5%. In Tervuren - in het arrondissement Leuven - staat de teller op 43%. In een tiental gemeenten is meer dan een kwart van de nieuwe moeders Nederlands- noch Franstalig. Uitschieters zijn Drogenbos, met meer dan 40% anderstalige moeders (waarvan 14,8% Arabisch), gevolgd door Kraainem (37,8%), Zaventem (35,8), Vilvoorde (34,9) en Wezembeek-Oppem (32,5).

LAWINE ROLT VERDER

Vlamingen in de Rand worden alsmat sneller een minderheid in hun eigen regio. En hoe meer de leefomgeving er verfranst en/of internationaliseert, hoe minder de modale Vlaming geneigd zal zijn om er te blijven of te komen wonen. De hoge vastgoedprijzen vormen bovendien een stimulans voor de achterblijvers om hun woning alsnog voordelig te verkopen en andere oorden op te zoeken waar ze zich meer thuis voelen. Jonge gezinnen zien bovendien dat de lokale scholen overspoeld worden door anderstalige kinderen. Je maakt ouders niet wijs dat dit geen negatief effect heeft op de kwaliteit van het onderwijs, hetgeen overigens wordt bevestigd in een rapport van de Studiedienst van de Vlaamse regering. Daar waar in Brussel nog een voorrangsperscentage van 45% voor Nederlandstalige leerlingen wordt gehanteerd mogen de scholen van de Vlaamse Rand helemaal geen voorrangre-

gel voor Nederlandstaligen toepassen, waardoor in sommige scholen zoals in Beersel 80% van de leerlingen niet-Nederlandstalig zijn. Overigens zou die voorrangregel voor Nederlandstaligen zowel in Brussel als elders absoluut moeten zijn.

WOONVESTIGINGS- DECREET

Vanuit de Vlaamse Beweging is jarenlang gepleit voor een actief woonbeleid dat de Vlamingen zou aanmoedigen om in de Rand te blijven wonen. Er is weliswaar Vlabinvest, dat sedert de jaren '90 van de vorige eeuw in opdracht van de opeenvolgende Vlaamse regeringen voor betaalbare woningen ten behoeve van Nederlandstaligen moet zorgen, maar in feite is dat niet meer dan een druppel op de spreekwoordelijke hete plaat. In al die jaren gaat het hooguit over enkele honderden (vooral) huur- en koopwoningen, verspreid dan nog over het hele arrondissement Halle-Vilvoorde en een aantal gemeenten in het arrondissement Leuven. Het is een illusie te geloven dat dit het Vlaams karakter van de Rand kan vrijwaren, laat staan terugwinnen. Daarvoor zijn de middelen te beperkt. Eigenlijk is een veel ingrijpender woonvestigingsbeleid noodzakelijk, waarbij voorrang wordt verleend aan Vlamingen bij de toewijzing van sociale woningen of de aankoop van betaalbare woningen en bouwgronden.

Al in 1991 was er een verdienstelijke poging van de Vlaamsgezinde CVPer Herman Suykerbuyk, die een voorstel van decreet indiende dat voorzag in de "mogelijkheid voor gemeenten het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen". Het strandde op bezwaren van de Raad van State.

ONTGOOCHELEND BELEID

De Vlaamse regering doet onvoldoende om die nefaste evolutie tegen te gaan of zelfs maar af te remmen: er is geen sprake van een woonvestigingsbeleid, de scholen zijn onaantrekkelijk geworden voor Vlaamse gezinnen, in heel wat gemeenten wordt een loopje genomen met de toepassing van de taalwetgeving, de Franstalige faciliteitscholen in de Zes krijgen carte blanche, de verstedelijking van de Rand wordt gestimuleerd. Dat is toch wel een ontgoochelende vaststelling voor een regering met een Vlaams-nationale meerderheid, een Vlaams-nationale minister-president en een Vlaams-nationale minister bevoegd voor de Vlaamse Rand. Meer nog, het is beschamend.

Luk Van Nieuwenhuysen

74 procent jonge uitkerings-trekkers is Waal of Brusselaar

Jongeren die na hun studies meer dan een jaar werkloos zijn, hebben recht op een uitkering. Van de 53.105 jongeren die in de eerste vijf maanden van 2016 een dergelijke uitkering ontvingen, woonden er 39.547 in Wallonië of Brussel of zo'n 74%.

“Walen leven niet op kosten van de Vlamingen”. De uitspraak van Waals minister-president Mag-nette (PS) eerder dit jaar, wordt andermaal tegengesproken door de feiten. Driekwart van de Belgen die al sinds hun afstudeerperiode een uitkering ontvangen, woont in Wallonië of Brussel. Bij de langdu-rige uitkeringstrekkers (langer dan een jaar) stelt de situatie zich zelfs nóg scherper: 78% woont ervan in het Hoofdstedelijk Gewest of het zuidelijk landsgedeelte.

De gewestelijke verhoudingen liggen in de lijn van de globale werkloosheidscijfers. Dat de trend zich ook bij de jongere werklozen doorzet, is volgens kamerlid Barbara Pas, die de cijfers bij minister Peeters opvroeg, echter een teken aan de wand: “De cultuuromslag dat we ons sociaal model enkel over-eind kunnen houden wanneer we allemaal een inspanning leveren, zet zich zelfs bij de jongere generaties in Brussel en Wallonië niet door”. En: “Het lijkt erop dat bepaalde uitke-

ringsgewoonten met de paplepel wor-den meegegeven.”

Pas ziet in de cijfers het bewijs dat de Vlaamse geldstromen een ave-rechts effect hebben. “Ze stimuleren de Waalse economie niet, ze wiegen ze in slaap”, klinkt het. Gezien het budgettaire en hiermee gepaard gaande sociale onweer is het voor haar onbegrijpelijk dat geen enkele Vlaamse regeringspartij dit aan de kaak stelt: “Vlaanderen zou met die centen zijn loonkosthandicap kun-nen wegwerken, de verhoogde taksen temperen, zijn competitiviteit ver-sterken en onze afbrokkelende sociale verworvenheden behouden”.

Vlaanderen goed voor twee derden van boeteontvangsten

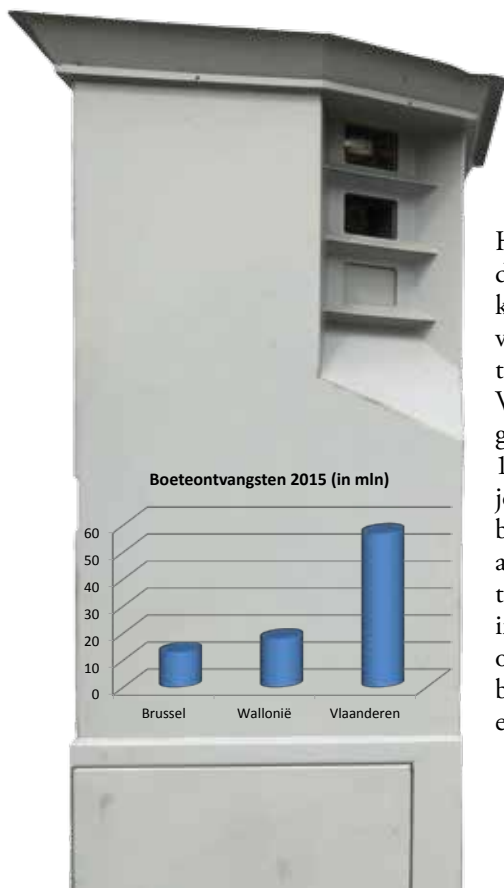
Van de 88 miljoen euro die de staat het afgelopen jaar inde na een strafrechtelijke boete kwam 57 miljoen euro uit Vlaanderen. Dat blijkt uit cijfers die kamerlid Barbara Pas bemachtigde bij minister van Financiën Van Overtveldt (N-VA).

Hoewel Wallonië en Brussel quasi de helft van de bevolking uitma-ken, betalen ze amper een derde van de totaalsom van de strafrech-telijke boetes. Waar er in 2015 in Vlaanderen 57 miljoen euro werd geïnd, was dat in Wallonië amper 18 miljoen en in Brussel 13 miljoen. Het Brussels Gewest scoort bovendien bijzonder slecht als het aankomt op het innen van de boe-tes. Amper 18% van de boetes die in 2015 werden opgelegd, werd ook effectief betaald. In Wallonië bedroeg de effectieve inningsgraad een schamele 22%.

Dat Vlaanderen het gros van de boetes betaalt, hangt ook samen met het hoger aantal vonnissen en arresten. Terwijl er vorig jaar in Vlaanderen 186.000 rechterlijke boetes werden opgelegd, waren er dat in Wallonië zo'n 96.000. De helft dus.

Aangezien de boetes federaal geïnd worden, is er volgens het Vlaams Belang-kamerlid sprake van een zoveelste verdoken miljoenentrans-fer.

Klaas Slootmans

Nederlandstalig onderwijs in Brussel: dikke buis voor politieke verantwoordelijken

Stellen dat een niet onaanzienlijk deel van de leerlingen in het Vlaams-Brussels onderwijs - zowel kleuter, lager als middelbaar - een taalachterstand hebben, is helaas niet nieuw. De toestroom van anderstalige, vaak Nederlandsonkundige leerlingen, is daar uiteraard niet vreemd aan.

In het schooljaar 2013-'14 (de meest recente gekende cijfers) kwam meer dan 60% van de kleuters in het Brussels Nederlandstalig onderwijs uit een homogeen anderstalig gezin. Nog geen 9% van hen kwam uit een homogeen Nederlandstalig gezin. Voor het basisonderwijs waren de cijfers zowat hetzelfde. Enkel in het secundair onderwijs kwam 'nog' 1 op 5 leerlingen uit een Nederlandstalig gezin.

LEERACHTERSTAND

Het spreekt voor zich dat dit ook voor de leerkrachten heel wat problemen en uitdagingen met zich mee brengt. Niet alleen in de communicatie naar de ouders toe – de verhalen over leerkrachten die zich op oudercontactavonden moeten behelpen met pictogrammen zijn helaas legio - maar ook op vlak van kennisoverdracht naar de kinderen toe. De instroom van anderstalige leerlingen brengt een significante kwaliteitsdaling van het onderwijs

met zich mee. Juffen en meesters geven steeds meer te kennen meer met vertalen bezig te zijn dan met de leerstof.

Hierdoor ontstaat er bij de Nederlandstalige kinderen een achterstand die later moeilijk overbrugbaar wordt. Internationale PISA-studies tonen aan dat er een waarneembare achterstand optreedt wanneer meer dan 1 op 10 leerlingen een andere thuistaal heeft. In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel gaat het echter vaak om 8 of 9 op de 10 leerlingen met een andere taal.

EXAMENVERVALSING

Net voor de juni-examens van afgelopen zomer kwam Brussels Vlaams Belang fractievoorzitter Dominiek Lootens te weten dat sommige leerkrachten in Brussel door de enorme taalachterstand van een veel te groot deel van hun leerlingen volledig in de knoei komen te zitten met hun lesschema's, en dat ze zelfs

verplicht worden om op voorhand de examenvragen aan de leerlingen mee te delen zodat ze die goed zouden begrijpen. Een volgende stap is misschien dat de leerkrachten ook nog eens verplicht worden om de antwoorden op voorhand te geven, zodat deze ook foutloos kunnen worden overgeschreven.

Dit soort van maatregelen is nog minder dan *'kurieren am symptom'*. Het toont enkel aan dat een fundamentele aanpak van dit probleem totaal ontbreekt. En dat is een politieke keuze. De keuze om geen absoluut voorrangbeleid voor Nederlandstaligen te voeren, maar evenzeer de keuze om leerlingen wanneer het nodig is niet eens te verplichten een taalbad te ondergaan vooraleer in te stappen in het reguliere onderwijs. Een keuze die nefast is voor alle betrokken partijen: leerlingen - zowel de Nederlandstaligen als de anderstaligen - en leerkrachten.

Bij het begin van het nieuwe schooljaar zal Lootens dit dossier alvast ter sprake brengen in de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Stijn Hiers

DIT IS VLAAMSE GROND

**VLAAMS
BELANG**

**VLAAMS
BELANG**

**VLAAMS
BELANG**

**VLAAMS
BELANG**

**VLAAMS
BELANG**

**VLAAMS
BELANG**

Vlaamse leeuw wél, Turkse vlag géén provocatie in Brussel

Ter gelegenheid van de Vlaamse feestdag op 11 juli had het Vlaams Belang de voorgevel van het partijsecretariaat aan het Madouplein in de Brusselse gemeente Sint-Joost-ten-Node versierd met een metershoge leeuwenvlag. Want ook in Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen, mag en moet onze feestdag op passende wijze gevierd worden.

Maar dat was buiten de waard gerekend. In dit geval de Turkse PS-burgemeester van Sint-Joost-ten-Node Emir Kir. Die schreeuwde via Twitter zijn afschuw uit over de leeuwenvlag. Want volgens Emir Kir, waarvan men zou mogen verwachten dat hij burgemeester is voor alle inwoners van zijn gemeente en dus ook van de Vlamingen aldaar, getuigt een Vlaamse leeuw van *“haat tegenover Brussel”* en een regelrechte *“provocatie”* en hij eiste dan ook de onmiddellijke verwijdering ervan. Een eis waarop het Vlaams Belang vanzelfsprekend weigerde in te gaan, zodat het anders nogal grijze en lelijke Madouplein voor zo'n twee weken werd opgefleurd met een grote mooie Vlaamse leeuw.

NEGATIONIST

Een paar dagen na de hatelijke uitlatingen van Emir Kir - naast Vlamingenhater ook een notoir negationist als het gaat om de Armeense genocide - stelden bewoners van de Haachtsesteenweg in Sint-Joost-ten-Node vast dat als steun voor de Turkse dictator Erdogan een enorme Turkse vlag hing te wapperen aan de gevel van de hoofdzetel van Diyanet. Diyanet is de door de Turkse overheid georganiseerde (en door onder meer de Vlaamse overheid gesubsidieerde) overkoepeling van Turkse moskeeën en aanverwante instellingen.

PROVOCATIE

Wie wachtte op een verontwaardigde tweet van Kir was er aan voor de moeite. Nochtans, als we zijn logica mogen doortrekken betekent deze vlag toch de Turkse uiting van haat tegenover Brussel, en een provocatie voor alle Brusselaars. Of het moet zijn dat burgemeester Kir op dat moment net in zijn thuisland zat, en dus niet kon tweeten - aangezien het vrije gebruik van sociale media nu eenmaal geen evidentie is in het land van zijn vriend Erdogan.

En over provocaties gesproken: er doken ook beelden op van een tram van de Brusselse openbare vervoersmaatschappij MIVB die rondreed met eveneens een enorme Turkse vlag aan de voorkant van de tram. Maar zolang het geen Vlaamse leeuw is, is er voor Kir en de PS'ers geen vuilte aan de lucht.

Stijn Hiers

Coudenhove-Kalergi: blauwdruk voor het Europees beleid?

Richard Coudenhove-Kalergi. De naam doet allicht bij weinig mensen een belletje rinkelen. Toch zijn de geschriften en het gedachtengoed van deze Oostenrijker alomtegenwoordig en bijzonder bepalend gebleken voor de koers die de Europese Unie vandaag de dag vaart.

Als zoon van de Oostenrijkse diplomaat Heinrich Graf Coudenhove-Kalergi en Mitsuko Aoyama, de dochter van een welstellende Japanse oliehandelaar, werd hij geboren in Tokio. Gedurende zijn jeugd werd hij multicultureel en meertalig opgevoed in het kasteel van zijn ouders in het kleine Tsjechische dorpje Poběžovice (Duits: Ronsberg).

Uiteindelijk streek hij neer in Wenen, waar hij geschiedenis en filosofie studeerde. Het was ook daar dat hij in 1923 zijn meest markante werk publiceerde – het boek ‘Pan-Europa’ – en waar hij zijn ‘Pan-Europese Beweging’ oprichtte, die vandaag de dag nog steeds actief is, met sinds 2004 als voorzitter de Franse gaullist Alain Terrenoire. De vice-secretaris-generaal en tevens voorzitter van de Belgische tak van de Pan-Europese Beweging is de Kessellenaar Julien Vanderbeeken, een graag geziene gast op bijeenkomsten van de pan-Europese werkgroep van de Europese fractie EPP, waartoe ook de CD&V behoort.

ODE AAN DE VREUGDE

Coudenhove-Kalergi kon met zijn Pan-Europese Beweging al snel op de belangstelling van diverse, in Europa woonachtige intelligentsia van diverse pluimage rekenen. Onder meer Sigmund Freud, Albert Einstein, Thomas Mann en zelfs baron Louis de Rothschild waren opgemerkte gasten op de congressen van de beweging. Het gedach-

Foto: Herman Van Rompuy - Flickr

tengoed werd al snel gemeengoed bij een groot deel van de Europese elites en was zijn tijd in zekere zin al ver vooruit. Zo werd in 1929 het lied ‘Ode aan de Vreugde’ van de beroemde componist Ludwig van Beethoven al voorgesteld als Europees volkslied. In 1972, het jaar waarin Coudenhove-Kalergi overleed, werd het dan ook gekozen door de Raad van Europa als Europees volkslied en in 1985 werd het tenslotte ook het officiële volkslied van de Europese Unie.

LEIDENDE PERSOONLIJKHEDEN

Maar dat is het topje van de ijsberg. Het ultieme doel van de Pan-Europese beweging was en is nog steeds de verwezenlijking van een ‘Verenigde Staten van Europa’. Al in de eerste helft van de 20e eeuw pleitte Coudenhove-Kalergi voor een Europese douane-unie en zelfs een monetaire unie. Niet toevallig twee zaken die vandaag de dag werkelijkheid zijn geworden. Daar stopte het echter niet voor hem. Er

moest namelijk ook werk gemaakt worden van een Europese identiteit. Om dat doel te bereiken, nam hij het principe van de maakbaarheid van de mens wel heel letterlijk. Het recht op zelfbeschikking van de Europese volkeren moest verdwijnen, de natiestaten moesten gebroken worden en vooral: de vooroorlogse diversiteit binnen Europa moest verdwijnen, om zodoende de implementatie van een supranationale staat te vergemakkelijken. Een uitgekiend middel hiervoor zou de massale immigratie uit Afrika en Azië zijn.

‘Fastforward’ naar vandaag: West-Europa wordt overspoeld door immigranten uit Afrika en het Midden-Oosten, daarin gesteund en begeleid door onze Europese elites. Op het spreidingsplan van Juncker had gewezen commissaris-generaal voor de Vluchtelingen, Marc Bossuyt, het volgende te zeggen: *“Asielzoekers spreiden? Als Europa overstroomt, ga je het water toch niet over de landen spreiden, maar hogere dijken bouwen?”* Voor mensen met gezond verstand een evidentie...

Tot op de dag van vandaag wordt er nog steeds elke twee jaar een naar Coudenhove-Kalergi vernoemde prijs uitgereikt aan ‘leidende persoonlijkheden die met toewijding werken aan de eenmaking van Europa’. De drie laatste winnaars van deze prijs waren Angela Merkel (2010), Herman van Rompuy (2012) en Jean-Claude Juncker (2014).

Dat is dan duidelijk.

Bob De Brabandere

Maatschappelijke integratie: gemiste kans

De wet betreffende het recht op maatschappelijke integratie (RMI) is één van de belangrijke instrumenten om ervoor te zorgen dat iemand die tijdelijk niet in zijn onderhoud kan voorzien, door de overheid wordt geholpen. Wie in die situatie verkeert, kan van het OCMW een leefloon trekken.

Het is daarbij wel de bedoeling om deze personen zo snel mogelijk uit hun afhankelijkheidspositie te helpen zodat zij terug op eigen benen kunnen staan. Daarom kan het OCMW hen ook tijdelijk tewerkstellen om hen zo naar een reguliere job toe te leiden. Of het kan hen een zogenaamd 'geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie' (GPMI) laten volgen. Dat is een begeleidingstraject dat verschillende vormen kan aannemen, maar dat er eveneens op gericht is deze personen te integreren door aan hun zwakke punten te werken. Bijvoorbeeld via het volgen van taallessen.

WIJZIGINGEN

Aan deze regeling heeft de regering nu een aantal wijzigingen aangebracht. De voornaamste bestaat erin het GPMI, tot nog toe vrijblijvend, voortaan verplichtend te maken. Dat vindt het Vlaams Belang een stap in de goede richting omdat het die mensen meer engageert om uit hun afhankelijkheidspositie te geraken.

Anderzijds heeft de regering het RMI nu ook opengesteld voor vreemdelingen die een subsidiair beschermingsstatuut hebben gekregen. Het gaat met andere woorden om diegenen die hier politiek asiel hebben aangevraagd, dat niet hebben gekregen, maar hier wel een tijdelijk verblijfsstatuut hebben gekregen. En daar is het Vlaams Belang het niet mee eens vermits het voor ons de bedoeling moet zijn

dat deze personen op termijn terug naar hun land keren en hier dus niet geïntegreerd moeten worden.

NEDERLAND GIDSLAND

Deze wetswijziging is helaas ook een gemiste kans. Het is immers een feit dat een belangrijk deel van de leefloontrekkers vreemdelingen zijn, die langer dan Belgen in de hangmat van het leefloon blijven hangen omdat zij niet over voldoende kwalificaties beschikken om op de arbeidsmarkt aan de bak te komen. Geen of een gebrekkige kennis van de landstaal is daarbij vaak één van hun belangrijkste handicaps. In Nederland heeft men dat ingezien. Daar moeten sinds 1 januari mensen die er een leefloon willen krijgen inspanningen leveren om het Nederlands te beheer-

sen. Wie op dat vlak geen resultaten kan voorleggen, verliest van in het begin 20% van zijn leefloon, na een half jaar 50% en na 1 jaar de volledige uitkering.

Dat lijkt ons nog altijd een zeer royale regeling te zijn. Het Vlaams Belang stelde, bij monde van Barbara Pas, in het parlement dan ook voor om minstens die regeling ook in de Belgische wetgeving op te nemen. Daarnaast wilde zij asielzoekers en mensen met een subsidiaire bescherming van het RMI laten uitsluiten omdat zij om bovenvermelde redenen niet in deze regeling thuishoren. Beide voorstellen werden door alle partijen, inclusief de N-VA, evenwel weggestemd. Het gevolg daarvan is dat we ook in de toekomst met een leger vreemdelingen opgescheept zullen blijven zitten waarmee op de arbeidsmarkt niets is aan te vangen en die een zware last op onze sociale zekerheid zullen blijven vormen.

Peter Lemmens

“De islam en met

Machteld Allan is historica. Ze schrijft momenteel een dissertatie over de middeleeuwse islamitische rechtsgeleerde Taqi al-Din Ahmad Ibn Taymiyya, grote inspiratiebron en vormgever van de salafistische islam. Binnenkort verschijnt haar becommentarieerde vertaling uit het Arabisch van Ibn Taymiyya's traktaat: *Regeren in overeenstemming met Allah's Wet*.

Wat is het probleem in het Westen met betrekking tot de strijd tegen moslimterreur?

Men moet de islam serieus nemen als *religie*. Dat gebeurt niet. De oorzaak van de terreur wordt in de sociale of psychologische, en veel te weinig in de theologische hoek gezocht. Daardoor wordt de terreur losgezongen van de islam. Waarom? Burgers verwachten van de overheid dat er beleid wordt gevoerd ter bestrijding van de terreur. Als de oorsprong van de terreur de islam zelf is, is er geen beleid mogelijk. Van overheidswege kan immers niemand op zijn geloofsovertuigingen worden aangesproken. Daarom werken politici en veiligheidsdiensten liever met categorieën als salafisme en jihadisme. Het standaardparadigma luidt dat de islam door salafisten verkeerd wordt begrepen, en dat sommige salafisten 'radicaliseren' tot jihadisten. Met het woord 'radicalisering' wordt in feite wel gesuggereerd dat er een verband bestaat met de islam, maar het woord 'jihadisme' *saves the day*. 'Jihadisme' kun je bestrijden door middel van sociale programma's of met het leger en de politie. Je kunt er beleid op maken. Maar jihadisme bestaat helemaal niet als aparte islamitische stroming. Men gaat als goede moslim eenvoudig op jihad.

“... is in oorlog met ons, heel de wereld”

Dus Islamitische Staat bombarderen is geen oplossing?

Neen, want de voedingsbodem van de terreur, de islam, blijft bestaan. Mocht IS worden verslagen, dan duikt er wel weer een andere islamitische groepering op met ambities om een islamitische staat te stichten. Toch vind ik dat IS gewapenderhand moet worden bestreden, omdat de islam heel moeilijk kan omgaan met verlies. Allah is niet op de hand van verliezers. Die theologische verwarring zie je ook bij het verdwijnen van het Abbasidische kalifaat in de 13e eeuw. IS verslaan zet de islam als politieke onderneming weer een tijdje terug.

En salafisme?

Salafisme is wél een middeleeuwse term, dus niet bedacht door de overheidsdiensten. Moslims die in de Middeleeuwen zo werden aangeduid, willen grofweg hetzelfde als moderne salafisten. Salafisme legt de nadruk op handelen, maar doctrinair is er weinig verschil met andere islamitische stromingen. Het is het praktisch navolgen van het leven van de ‘salaf’,

“ Jihadisme bestaat helemaal niet als aparte islamitische stroming. Men gaat als goede moslim eenvoudig op jihad”

namelijk de islamitische profeet Mohammed en zijn metgezellen en de twee generaties die daarna komen. Al die termen die wij gebruiken, ‘salafisme’, ‘jihadisme’ en ‘islamisme’, komen moslims goed uit omdat ze daardoor geen verantwoording hoeven af te leggen over hun religie. Het is een handig afleidingsmanoeuvre: “Nee, het is niet de islam, het is salafisme”; “Nee, het is niet de islam, het is jihadisme”. Terwijl salafisme en jihadisme in de islam besloten zitten. Het navolgen van de profeet, die met zijn mannen voortdurend op jihad ging, wordt door alle moslims nagestreefd, niet alleen door de salafisten.

Het doel van de jihad is iedereen te onderwerpen aan de wetten van Allah. De jihad is een permanente rituele plicht. De jihad eindigt

wanneer iedereen belasting betaalt aan een islamitische autoriteit. Dan is de islam verwezenlijkt, zou je kunnen zeggen. Dat is allemaal heel praktisch en weinig spiritueel.

Wat maakt de islam zo anders dan jodendom en christendom?

Het godsbeeld. De god van de islam is zo transcendent, zo anders dan alles in de schepping, inclusief mensen, dat je er eigenlijk niets over kunt zeggen. In de Koran staat dat niets aan Allah gelijk is. In het

jodendom en christendom is men daarentegen naar Gods beeld geschapen, wat mensen een richtingwijzer geeft en een zekere verantwoordelijkheid met zich meebrengt. In de islam is de enige aanwijzing om te leven de geopenbaarde wet. Een bepaalde handeling geldt als goed omdat Allah die goed heeft genoemd en niet andersom, zoals in het christendom: een bepaalde handeling behaagt God omdat het goed is. Daardoor is de islam ook zo ontzettend juridisch en bijzonder moeilijk te hervormen. Men moet altijd terug naar de tekst van de openbaring. Joden en christenen staan veel dichter bij hun god.

De Joods-christelijke god is vermurwbaar en luistert naar voorspraak of vergeving door een ander mens. In de islam is het: overspelig? Hup, zweep erover. Heel veel ellende is volgens mij terug te voeren op het islamitische godsbeeld.

Wat met de islamitische profeet?

Omdat men over Allah eigenlijk niets filosofisch kan zeggen zonder dat men zich schuldig maakt aan godslastering, is in de islam de theologie vrijwel verdwenen. Dan blijft slechts de islamitische wet over. Voor die wet zijn er twee bronnen: de Koran, het woord van Allah, en de Hadith, de levenswijze van Mohammed. De islamitische wet zou misschien niet zo'n probleem zijn mocht die wet zijn gebaseerd op de levenswijze van Boeddha: allemaal verplicht mediteren onder een boom. Het is al problematisch dat de islam zo'n wettische religie is, en dan ook nog met wetten gebaseerd op de verwerpelijke handelingen en uitspraken van Mohammed. Mohammed dankt deze status aan het feit dat hij Allah's woord uit de eerste hand ontving en dat direct toepaste in zijn gemeenschap. Al die zaken die Mohammed behandelde inzake Allah's wet staan opgetekend in de Hadith. De Hadith fungeert dus als een handleiding bij de Koranische wetgeving en is zelf bron van het islamitisch recht geworden. Mohammed geeft in honderden zaken aan hoe de geopenbaarde wet in de praktijk moet worden toegepast.

Welk gevolg heeft dat voor de moslim?

Om volledig moslim te zijn moet je in een staat leven waarin dat islamitisch recht kan worden toegepast. Je kunt eigenlijk niet volledig moslim zijn onder een niet-islamitisch gezag. Je kunt als moslim in principe niet leven onder wetten die niet van Allah

komen. De islam is per definitie een publiek systeem dat geen scheiding aanvaardt tussen moskee en staat.

“Dat je op straat geen vrouwen lastigvalt, zou vanzelfsprekend moeten zijn”

Zijn wij in oorlog met de islam?

Het is andersom: de islam is in oorlog met ons, en met iedereen in de wereld. Wij willen dat helemaal niet, wij hebben daar totaal niet om gevraagd. Wij geven moslims ontzaglijk veel ruimte. Onze houding is eigenlijk: “Wat willen jullie van ons? Zeg het maar.” Het is in de eerste plaats een oorlog van waarden, waarbij we moeten oppassen die niet op hun termen te voeren. Het

is ook lachwekkend dat België door IS ‘crusader Belgium’ wordt genoemd. Dat arme kleine landje dat zijn zaakjes totaal niet op orde heeft! Crusader Belgium! Dat is dan toch ergens een compliment van IS (*lacht*).

Wat moeten we dan wel doen?

Om de islam te bestrijden moeten we onze eigen waarden goed definiëren en uitdragen. Maar dat gaat juist de verkeerde kant uit. Dat de jihad kans maakt komt door de ontworteling. Iedereen is op drift. Er zijn geen stabiele gemeenschappen meer waar überhaupt waarden kunnen ontstaan. In deze wereld is zo langzamerhand iedereen vreemdeling geworden. Maar een rechtsstaat is alleen te handhaven in een fysieke gemeenschap die coherent is omdat ze een geschiedenis en cultuur deelt. Op het moment dat je alles per wet moet afdwingen en niets meer van nature gebeurt, is het voorbij. Dat je op straat geen vrouwen lastigvalt, zou vanzelfsprekend moeten zijn en helemaal niet in een wet gevangen hoeven worden. Die vanzelfsprekendheid kan er alleen maar zijn wanneer je een soort natuurlijke gemeenschap vormt op basis van gedeelde grond. Roger Scruton schrijft dat ergens heel goed. Hij zegt dat als men nationalisme loslaat, men moet aanvaarden dat mensen gemeenschappen gaan vormen op grond van andere identiteiten dan het lidmaatschap van een natie, bijvoorbeeld op grond van ras of religie. Dan heb je een recept voor oorlog.

Vertaal dat eens concreet.

We moeten onze eigen gemeenschap afbakenen. Er is een kritisch punt waarop men geen vreemdelingen meer kan opnemen, en dan heb ik het nog niet eens over moslims. Een vriend van me in Egypte,

een seculiere kunstenaar, zei me daags nadat Theo van Gogh was vermoord: *“Niet te veel moslims toelaten, want anders kan ik straks nergens meer heen.”* Er is vandaag ook al geen gastheerschap meer, gastvrijheid is betekenisloos geworden. Boven dat kritische punt wordt de ontvangende gemeenschap zelf vreemdeling. Met een maatschappij van vreemdelingen kun je geen gemeenschap vormen waarin de dingen op natuurlijke wijze hun gang gaan omdat men dezelfde geschiedenis deelt. Alles moet dan per wet worden geregeld.

Dat hoor je vaak: “Moslims moeten zich gewoon aan de wet houden.”

Dat is ook zo, maar eigenlijk is de wet een laatste redmiddel. Het zou niet nodig mogen zijn, want het is dan eigenlijk al verkeerd gegaan. Aan de immigratie zit dus een limiet. De natuurlijke gemeenschap, de natie, mag niet verdwijnen. Ik ben me zeer bewust van alle alarmbellen die afgaan als ik het woord ‘natuurlijk’ aan het woord ‘natie’ verbind. Dat zijn taboes. En ‘natie’ verbind ik ook nog aan grond, aan territorium, omdat men materieel samen iets opbouwt, en tijdens dat historisch gebeuren ontstaan de gemeenschappelijke waarden. Wij moeten ons bekommeren om onze naasten, niet om de hele wereld.

Wat is het doel van de jihad-aanslagen in het Westen?

Het doel van de jihad is om angst te zaaien met als doel islam, onderwerping. Dat is islamisering. Het is verschrikkelijk dat mensen die kritiek hebben of bang zijn voor de islam ‘islamofob’ worden genoemd. Dat mensen schrikken als er ‘Allah akbar’ wordt geroepen op straat, is logisch. Het is wreed om ze dat aan te rekenen of daar schamper over te doen. Zonder godsdienstkritiek is er ook geen godsdienstvrijheid. Dat ik mezelf, zoals bij dit interview, afvraag of het wel verstandig is om kritiek te oefenen bewijst al dat de godsdienstvrijheid op de helling staat.

Jihad-plegers waren soms crimineel, verslaafd en gedroegen zich niet echt islamitisch.

Men kan zich niet voorstellen dat het plegen van een aanslag, een criminele daad dus, in godsdienstige zin iets loffelijks kan zijn. Dat geldt ook voor ander gedrag dat wij als crimineel aanmerken. Laten we zeggen dat de jihad-pleger vóór zijn aanslag een dief was. De islamitische doctrine leert dat het veroveren van buit op de niet-moslim geoorloofd is. Het Arabische woord voor buit, ‘fay’, betekent ‘herstel’ of ‘teruggave’. De moslim is de echte eigenaar die de niet-moslim niet besteelt, maar simpelweg krijgt wat hem toekomt, als ‘een erfenis’, zoals Ibn Taymiyya schrijft. Allah heeft de wereld geschapen voor dege-

nen die aan zijn wetten gehoorzamen, en dat zijn de moslims. Dus de materiële wereld behoort toe aan de moslims en het is alleen bij hun genade dat we onze spullen eventueel mogen houden. Wij zijn zelf doordeesemd van het Joodse gebod ‘Gij zult niet stelen’ en denken dat iedereen dat vindt. In het oude jodendom geldt zelfs dat je iets dat jou is ontstolen niet zomaar mag terugpakken. Dat geldt immers ook als stelen. De zaak moet voor de rechter/rabbijn worden gebracht: een begin van strafrecht als publiek recht.

Soms gingen jihadisten ook naar de psychiater.

De islam is een bron van psychische problemen. Dat je als moslim leert dat je niet-islamitische medemens je vijand is totdat hij is onderworpen, is afschuwelijk. Het christendom zegt: heb je vijanden lief en behandel je naaste zoals je zelf behandeld wilt worden. Dat leert de islam niet. De Koran zegt aan de moslim: word niet bevriend met een niet-moslim. Het geloof dat de joden en de christenen het op de moslims gemunt hebben, wat een overduidelijke projectie is, maakt iemand gek, paranoïde. Relaties met niet-moslims zijn altijd hachelijk voor moslims, omdat de islam leert dat die niet gelijkwaardig kunnen zijn. De islam verlaten is dan een ware mentale bevrijding, afvallige moslims getuigen daar vaak van.

In hoeverre is Islamitisch Staat islamitisch?

Gezaghebbende islamitische geleerden of islamitische regimes, van waar ook, evenals islamitische rechtscholen, kunnen doctrinair gezien niets inbrengen tegen Islamitische Staat. De enige kritiek kan van strategische aard zijn: dat IS te snel gaat en dat het de verkeerde poppetjes zijn, namelijk niet zijzelf, die het kalifaat leiden. Het gaat nooit om inhoud. Of het gaat om pietluttige details die voor ons niet-moslims helemaal geen verschil uitmaken.

Geloof u in een fundamentele hervorming van de islam, zoals bijvoorbeeld Ayaan Hirsi Ali in haar recentste boek ‘Kettters’ voorstelt?

Als men bijvoorbeeld de jihad en de sharia uit de islam haalt, zoals zij voorstelt, dan is het geen islam meer. Dan heb je gewoon een nieuwe godsdienst. Haar voorstel lijkt dan ook eigenlijk meer op een afschaffing van de islam, geen hervorming.

Ziet u een oplossing in de zogenaamde ‘deradicaliseringsprogramma’s’?

Nee.

Opgetekend door Sam van Rooy

Dieren slachtoffer van partijpolitiek

Een algemeen verbod op onverdoofd slachten gaat in tegen de godsdienstvrijheid. Dat stelde de Raad van State in een advies op een voorstel van Vlaams Belang-parlementslid Chris Janssens. Dat een verbod wél mogelijk is in andere Europese landen, maar niet in ons land, is voor Janssens onbegrijpelijk.

Door te verplichten om dieren te verdoven voor ze ritueel geslacht worden, wordt “op een onevenredige wijze afbreuk gedaan aan de godsdienstvrijheid. De voorgestelde maatregelen maken het immers voor een aantal gelovigen onevenredig moeilijk om vlees aan te schaffen en te consumeren dat door hen in overeenstemming met hun religieuze voorschriften wordt geacht”, luidde het advies.

Vlaams Belang-parlementslid Chris Janssens reageerde met ongelof op het advies. “Het rechtscollege is immers van oordeel dat een verbod op onverdoofd slachten strijdig is met de godsdienstvrijheid zoals bepaald in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Toch bestaat een dergelijk verbod wel

in andere Europese landen, zoals Denemarken, IJsland, Zweden, Zwitserland en Noorwegen. Handelen die landen dan in strijd met het EVRM?”, vroeg Janssens zich in een reactie af.

ELECTORALE OVERWEGINGEN

Hoewel bevoegd N-VA minister Weyts het advies al snel gebruikte om toch maar niets te doen, vergat hij er ‘wijselijk’ bij te zeggen dat het advies van de Raad van State wettelijk niet bindend is. Het rechtscollege legde de bal dan ook finaal in het kamp van de regering om de knoop door te hakken. Gezien CD&V het precaire dossier uit electorale overwegingen niet

PROTESTACTIE

**STOP
RITUEEL SLACHTEN**

11 SEPTEMBER 2016
LANGE LOBROEKSTRAAT - 11U
ANTWERPEN

VLAAMS BELANG

durft aan te pakken, is N-VA allerminst bereid de forcing door te voeren. ‘Hou me tegen of ik bega een ongeluk’, weet u wel.

Dat er in het Vlaams parlement bovendien een ruime meerderheid bestaat voor een totaalverbod bewijst dat het de N-VA allerminst menens is met haar zogenaamde zwak voor dierenwelzijn. Een regeringstvist is het de N-VA duidelijk niet waard. Of hoe ook in dit dossier de partij van de daad hoe langer hoe meer die van de schijn blijkt te zijn.

Klaas Sloomans

Excellenties en hun podiumplaats

De 'protocollaire rangorde' is de voorrang die aan de verschillende excellenties wordt gegeven bij officiële plechtigheden. Zij is echter al vele jaren lang verouderd doordat ze in geen enkel opzicht rekening houdt met de staatkundige evolutie die dit land de laatste tientallen jaren heeft ondergaan.

Zo staan de voorzitters van de deelstaatparlementen bijvoorbeeld pas op plaats 17, hoewel de deelstaten intussen volwaardige parlementaire instellingen zijn geworden, op gelijke hoogte naast het federale niveau. En dus heeft de Vlaamse regering in haar regeerakkoord ingeschreven dat daar verandering moet in komen. Zo staat er in het regeerakkoord dat *"om de internationale zichtbaarheid van Vlaanderen te verhogen, de intra-Belgische protocollaire afspraken herzien moeten worden. Zo dient de minister-president in de protocollaire volgorde onmiddellijk na de Eerste Minister te komen."*

VOORJAAR, NAJAAR...

Het toeval wil nu dat een N-VA'er, met name federaal minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon, bevoegd is om die rangorde te wijzigen. Barbara Pas heeft hem daarover in de Kamer dan ook reeds meermaals ondervraagd. En inderdaad, Jambon is 'bereid' daar werk van te maken en was aanvankelijk zinnens om dat tegen 21 juli 2015 (sic) gerealiseerd te krijgen. De aanpassing bleef evenwel uit.

Toen Pas hem hierover in november 2015 opnieuw ondervroeg, liet Jambon weten dat het voor najaar 2015 zou zijn. In maart 2016 heette het dan weer dat dit verschoven was naar het voorjaar 2016. Aan de vooravond van 21 juli 2016 stelde Pas hem nogmaals de vraag, en toen kwam de aap uit de mouw: er blijkt daarvoor namelijk in de schoot van de ministerraad geen akkoord te vinden.

PAK BOTER

Uit dit banale voorval blijkt andermaal dat de N-VA er in de federale regering niet eens in slaagt om een deuk in een pak boter te slaan als het om enigszins communautair getinte aangelegenheden gaat. Zelfs een louter symbolische zaak zoals deze, krijgen de N-VA-ministers niet geregeld. Het is voor de zoveelste maal dan ook duidelijk dat wie voor Vlaanderen ook maar iets wil verwezenlijken, in de Belgische regering absoluut niets te zoeken heeft. En de Vlaamse regering? Die stond erbij en keer ernaar...

Peter Lemmens

Feiten cijfers

In 2015 kregen 12.239 **illegalen (gratis) medische zorgen** buiten het ziekenhuis toegediend voor een totaal bedrag van 8.703.753 euro (2014: 15.265 illegalen en 23.075.584 euro). In datzelfde jaar 2015 werden daar bovenop 14.136 illegalen (eveneens gratis) verzorgd in een ziekenhuis voor een totale kost van 39.191.785 euro (2014: 9.821 personen voor 20.765.121 euro). Het aantal verzorgde illegalen steeg dus op één jaar tijd met 5,1%; de kostprijs met 9,2% (schriftelijke vraag nr. 479 van **Barbara Pas** aan de minister van Maatschappelijk Welzijn)

Van 26 februari tot 16 april werden er bij **grenscontroles** aan de Frans-Vlaamse grens **in de kustregio** 1583 'transmigranten' door de politie geïntercepteerd. Sinds 1.1.2016 werden er in diezelfde regio 17 personen aangehouden wegens mensensmokkel, 2 voorgeleid voor de rechter en 12 verhoord, maar weer vrijgelaten. De rest loopt hier wellicht terug vrij rond... (schriftelijke vraag nr. 1161 van **Barbara Pas** aan de minister van Binnenlandse Zaken)

Wie ziek is of een ongeval heeft gehad, kan niet gaan werken en krijgt derhalve een uitkering als arbeidsongeschikte. Wie in 2015 **primaire arbeidsongeschikte** was (minder dan 1 jaar), kreeg in Vlaanderen gemiddeld 82 dagen uitgekeerd; in Wallonië was dat 98 dagen, of 19% meer (schriftelijke vraag nr. 849 van **Barbara Pas** aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid)

VBJ in Catalunya

Van 23 tot 30 juli trokken de Vlaams Belang Jongeren er op uit voor hun jaarlijkse Zomeruniversiteit: een week boordevol politieke vorming, kameraadschap en zomerse ontspanning.

We verbleven in Catalonië in een leuk vakantiehuis met terras waar we dankzij het mooie weer ruimschoots van konden genieten. Net als Vlaanderen is ook Catalonië een fiere en economisch sterke regio die streeft naar een eigen onafhankelijke staat. Bart De Valck, voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging, lichtte de politieke situatie in Catalonië grondig toe - met een nadruk op de innovatieve methoden waarop de Catalanen hun boodschap weten te verkondigen. Eén van de redenen waarom de Catalaanse beweging vandaag trouwens enorm veel sympathie geniet in alle lagen van de bevolking.

FRANS BEZOEK

Gezien ons dorpje maar net voorbij de Pyreneeën lag, konden we ook enkele Franse sprekers uitnodigen. Huidig voorzitter van het *Front National de la Jeunesse* Gaëtan Dusausaye gaf een uiteenzetting over de geschiedenis van het FN en van het nationalisme in Frankrijk. Zijn voorganger Julien Rochedy gaf op zijn beurt een voordracht over de Syrische burgeroorlog, de bijhorende geopolitieke intriges en de uiterst tendentieuze berichtgeving hierover in de Westerse pers.

EEN GEZONDE GEEST...

Tussen de sessies door was er onder het motto *Mens sana in corpore sano* natuurlijk ook ruimte voorzien om te sporten. Naast verschillende balsporten die we op ons eigen domein konden spelen, trokken we

naar een nabijgelegen dorpje voor een golfinitiatie.

In Catalonië konden we natuurlijk ook niet heen om een bezoekje aan Barcelona met onder meer de *Sagrada Família* en de *Rambla's*, en aan Gerona, zo'n beetje de hoofdstad van de onafhankelijkheidsbeweging. De sfeer zat gedurende de reis in elk geval goed. Dat viel te merken tijdens een bijzonder plezierige cantus en tijdens de avonden aan het zwembad die gewoonlijk tot diep in de nacht bleven duren.

HET ECHTE WERK

Wat de jonge deelnemers zelf in petto hadden, konden ze tonen gedurende verschillende opdrachten doorheen de week: een promotiefilmpje in elkaar boksen, een pamflet ontwerpen en zelf in debat gaan met voorzitter Tom Van Grieken en fractieleider Chris Janssens, die voor de verandering eens in de huid van onze tegenstanders kropen. Chris Janssens bracht ons later op de

week ook een uiteenzetting over het Vlaams Parlement, haar geschiedenis en haar werking.

Na het examen bracht Tom Van Grieken tenslotte een inspirerende 'boodschap aan de jeugd' vooral- eer hij de deelnemers hun diploma overhandigde. Hij herinnerde ons er aan waarom wij als nationalist- en niet de gemakkelijke weg hebben gekozen, niet de weg van de minste weerstand of de vriendjespolitiek - maar de enige juiste weg: die van de trouw aan onze idealen, aan het Vlaamse volk en aan de Europese beschaving!

Jeroen Bolckmans

Scan deze QRcode en bekijk het beeldverslag

De echte staatsgreep in Turkije is die van Erdogan zelf

Turkije werd op de avond van 15 juli opgeschrikt door een poging tot staatsgreep. Al na enkele uren bleek dat de coup zou mislukken.

Legereenheden die de staatsgreep steunden, werden aangevallen door andere eenheden die het Erdogan-regime wel trouw bleven. De coup-plegers gaven blijk van een onwaarschijnlijk amateurisme. Zo werd de staatsgreep niet 's nachts, maar 's avonds uitgevoerd. De media werden niet allemaal onder controle gesteld. President Erdogan en zijn ministers werden niet gearresteerd, wat Erdogan de mogelijkheid gaf zijn aanhangers massaal te mobiliseren tegen de militairen.

VERDACHT REUKJE

Er hangt een verdacht reukje aan het hele verhaal, in die mate zelfs dat kritische waarnemers denken dat de staatsgreep georkestreerd of minstens gemanipuleerd werd door het Erdogan-regime zelf. Het is in elk geval merkwaardig dat Erdogan de mislukte staatsgreep openlijk een 'geschenk van God' noemde. Nauwelijks één dag na de staatsgreep waren al duizenden militairen, rechters en procureurs gearresteerd. Dat betekent dat de lijst van de coup-plegers al in het bezit van het regime moet geweest zijn nog voor de coup had plaatsgevonden. Een wonderlijke prestatie...

Erdogan gebruikt de staatsgreep om het leger, de magistratuur, het onderwijs, de media en de administratie vol te proppen met mannetjes van zijn islamistische AKP-partij. Wie niet in de pas loopt, krijgt de rekening gepresenteerd en wordt beschuldigd van medeplichtigheid aan de staatsgreep. Midden

augustus werd daar een voorlopige balans van opgemaakt: 26.000 Turken werden gearresteerd, van wie er 16.000 in de cel blijven. Bij de arrestanten waren maar liefst 2.745 rechters en procureurs; 80.000 mensen zijn ontslagen of geschorst en daar zitten een kleine 20.000 leerkrachten en academici tussen; 626 scholen zijn gesloten; 16 tv-zenders en 23 radiozenders zijn opgedoekt, net als 45 kranten, 15 tijdschriften en 3 persagent-schappen.

De echte staatsgreep is dus gepleegd door de Turkse president zelf. Erdogan heeft zijn populariteit in Turkije aanzienlijk op-

De staatsgreep van 15 juli :

gekrikt dankzij deze hele affaire. Zelfs de leiders van de oppositiepartijen CHP en MHP achtten het opportuun om samen met hem te verschijnen op steunmanifestaties. Zij zitten in het defensief, en Erdogan heeft hun parlementaire steun nodig om de grondwet te veranderen zodat hij als president meer macht krijgt.

VIJFDE KOLONNE

De staatsgreep in Turkije zorgde in Europa voor twee vaststellingen.

De eerste vaststelling is dat Erdogan in Vlaanderen en andere Europese landen over een uitgebreide vijfde kolonne beschikt die niet vies is van intimidatie en geweld tegen andersdenkenden. Bijna alle Turkse politieke mandatarissen in Vlaanderen zijn (openlijk of verdoeken) AKP-gezind, ook die van de zogenaamd progressieve partijen.

De tweede vaststelling - eigenlijk meer een bevestiging - is de lafheid en lamelendigheid van de Europese Unie. Turkije is nog altijd kandidaat om toe te treden tot de EU. In alle stilte wordt momenteel gewerkt aan de opening van vijf nieuwe hoofdstukken in het onderhandelingsproces. In 2004 verklaarde de Europese Commissie dat de onderhandelingen zouden stilgelegd worden als Turkije de mensenrechten op flagrante manier zou overtreden. Dat was een grove leugen, want Turkije moet blijkbaar tot elke prijs lid van de EU worden. Die EU stond natuurlijk wel met de broek op de enkels na de Erdogan-putsch, dus werd er voor een afleidingsmaneuver gezorgd: de onderhandelingen zullen stilgelegd worden als Erdogan de doodstraf invoert. Wellicht gebeurt dat niet, en kan men dat als een verwezenlijking voorstellen en ondertussen rustig verder onderhandelen. Terwijl Erdogan zonder probleem politieke tegenstanders oppakt, scholen sluit en kranten verbiedt. De Turkse semi-dictator stelt zelfs eisen aan de EU: tegen oktober moeten de 80 miljoen Turken zonder visum alle EU-landen binnen kunnen. De waanzin ten top.

Philip Claeys

Hoe beschavingen ten onder gaan

Van de vele miljoenen publicaties die de voorbije eeuwen het levenslicht zagen, is het slechts heel weinig boeken gegeven om de tand des tijds te doorstaan en tot op heden te worden heruitgegeven. Dat is alleen voor meesterwerken weggelegd. Eén daarvan is de klassieker die door de Brit Edward Gibbon tussen 1776 en 1788 over het verval en de ondergang van het Romeinse Rijk werd geschreven en recent een Nederlandstalige herdruk heeft gekregen.

Hoe komt het toch dat het eens zo machtige Romeinse Rijk uiteindelijk roemloos ten onder is gegaan? Gibbon was gefascineerd door die vraag, ging op zoek naar de oorzaken en schreef er meteen een geschiedenis van het Romeinse Rijk rond.

Hij vangt zijn verhaal aan in het jaar 98 na Christus, wanneer het Rijk zich op zijn hoogtepunt bevindt en schrijft zo verder in de tijd waarin hij het wel en wee van Rome verder beschrijft. Na de ondergang van het West-Romeinse Rijk in 476, behandelt hij verder de gebeurtenissen in het Oost-Romeinse Rijk, dat het nog zo'n 1000 jaar langer uithield. Maar ook de geschiedenis van Rome en Italië na de val van het West-Romeinse Rijk komt nog regelmatig aan bod in zoverre hij het relevant vond voor zijn onderzoeksveld.

De Nederlandstalige uitgave bevat niet de integrale tekst van het werk van Gibbon. Van de 71 hoofdstukken werden er 20 geschrapt en vervangen door (zeer) korte samenvattingen ervan. Enige verantwoording hiervoor ontbreekt. Toch heeft men nog altijd een kanjer van zo'n 950 bladzijden door te nemen, die evenwel zelden verveelt. Het boek is vandaag de dag, na meer dan 225 jaar, nog altijd leesbaar, voor zover men vrede kan nemen met de klassieke stijl waarin het is geschreven. Men moet dus rekening houden met ellenlange volzinnen, maar krijgt ook een bijwijlen

prachtig taalgebruik voorgeschoteld en een meeslepende verhaalstijl. Gibbon is bovendien een meester in het beschrijven van karakters, heeft een grote zin voor sfeerscheping, beheerst de kunst om mentaliteiten en maatschappelijke toestanden te schetsen, en doorspekt dit alles met sprekende anekdotes. Het boek werd in zijn tijd tegelijk ook beschouwd als een monument van eruditie en van kritische geschiedschrijving. Toch is het op dat vlak niet altijd vrij van enige moralisering en merkt men soms in de beoordelingen van Gibbon dat hij, zoals iedereen, ook een kind van zijn tijd was.

Wat waren nu volgens Gibbon de oorzaken van de ondergang van het Romeinse Rijk? Hij legt daarvoor vooral de klem-

toon op het feit dat de Romeinen de deugden die hen groot hadden gemaakt na een tijd verwaarloosden en vergaten. Militair verloren ze hun weerbaarheid door op ruime schaal een beroep te doen op vreemde hulpkrachten. Ook geestelijk en moreel raakten ze uitgeput, iets waartoe volgens hem het christendom heeft bijgedragen onder meer doordat het de Romeinse morele weerstandskracht ondergroef. Verder duidt hij ook op meerdere fundamentele politieke vergissingen zoals het machtsmonopolie van het keizerschap en de teloorgang van de macht van de Senaat. De tijden waren toen ongetwijfeld helemaal anders, maar sommige toestanden van toen zijn dezer dagen zeer herkenbaar. Zoals beschreven in het boek 'De Eeuwige Strijd' van Filip De Man.

Peter Lemmens

Edward GIBBON.
Verval en ondergang van het Romeinse Rijk.
 Amsterdam, Atlascontact/Olympus, 972 p.
 ISBN: 9789046702444.
 Prijs: 25 euro.

De institutionele atoombom

Op het moment zelf, in 1991, klonk het verschrikkelijk. Moureaux had bedreigd met een ‘institutionele atoombom’! Alsof heel het land weggeveegd ging worden. Vijfentwintig jaar later zien we dat meer in proportie. Het was maar een gewoon crisisje, waarbij een van de vele regeringen-Martens ten val kwam. Dat was de CVP-PSC-PS-SP-VU-regering Martens VIII. Het was ook de zoveelste illustratie van het gezegde ‘Waar een Waal is, is een weg.’

De crisis begon met het voorstel een exportlicentie toe te kennen voor een bestelling van 2,3 miljard aan wapens voor Saoedi-Arabië, Oman en de Verenigde Arabische Emiraten. De Golfoorlog was net ten einde. De Iraakse troepen waren verpletterd en uit Koeweit verdreven. De drie landen in kwestie leken toen nog loyale bondgenoten van het Westen te zijn. Fundamentalisme, islam, de rechten van vrouwen of christenen, eventuele steun aan terreurgroepen zoals de PLO of het nog embryonale Al Qaeda... het waren allemaal nog geen thema's. Er werden nauwelijks argumenten gebruikt die ook maar zijdelings iets te maken hadden met de militaire of geopolitieke factoren. Het draaide, helemaal op zijn Belgisch, alleen om de vraag wie er bevoegd

was voor de eindbeslissing over die wapenverkoop, en natuurlijk over de werkgelegenheid en de winsten die daarmee samenhangen voor de Waalse bedrijven FN, Mecar en Cockerill Mechanical Industries. De CVP en de Volksunie maakten enkele kanttekeningen, maar legden zich op 24 mei toch neer bij het besluit van het kernkabinet: er werden strengere criteria voor wapenleveringen goedgekeurd, en de wapens zouden geleverd mogen worden als er aan de nieuwe criteria was voldaan. Een typisch ‘Belgische’ dubbelzinnigheid, die iedereen kon interpreteren zoals hij wilde. De regering zou dat voorlopig stilhouden. Zoals meestal duurde dat ‘stilhouden’ slechts één dag: op 25 mei stond het al in De Financieel-Economische Tijd, op 2 juni schreef Manu Ruys er een co-

lumn over in De Standaard en op 7 juni, na massale protesten van de vredesbewegingen, sprong ook SP-voorzitter Vandenbroucke op het karretje, op 8 juni gevolgd door het ACV.

CRITERIA

De Belgische criteria voor het verlenen van zulke exportlicenties waren - en zijn nog steeds - enigszins surrealistisch. Een verbod op wapenleveringen aan landen in crisisgebieden klinkt mooi, maar het is absurd. Een land dat niet in een crisisgebied ligt, heeft waarschijnlijk geen wapens nodig. Als een zwak land A, wanhopig op zoek gaat naar wapens omdat het bedreigd wordt door een machtig buurland B, dan mogen er volgens de geniale Belgische criteria géén wapens geleverd worden aan A. Ook niet aan B natuurlijk, maar die heeft er geen nodig... Tijdens de Golfoorlog had België geweigerd artilleriegranaten te leveren aan een trouwe NAVO-partner als de Britten, die toen meevochten tegen Saddam Hoessein. Terwijl

Belgische militairen nochtans zelf aan die oorlog deelnamen, zij het dan minimaal. In oktober 1990 weigerde de PS een versnelde levering van wapens aan de Rwandese regering om de invallen van Tutsi's uit Oeganda af te slaan, maar er werden wel para's gestuurd om dezelfde regering te ondersteunen. Absurdistan ten voeten uit. Zelfs de aangepaste criteria die op 24 mei waren goedgekeurd om de crisis te ontmijnen, droegen daar nog steeds de sporen van. De bestaande criteria werden aangevuld met nieuwe bepalingen: het verbod op wapenleveringen werd uitgebreid tot landen die in een burgeroorlog verwickeld waren, die aan zware interne spanningen blootstonden - ongetwijfeld met Rwanda in het achterhoofd - en die meewerkten aan terreurdaden of drughandel. Alleen die laatste bepaling was een inhoudelijke verbetering. De andere criteria bleven even bizar als tevoren. Verstandige en bruikbare criteria zouden inhoudelijke normen moeten hanteren: lever bijvoorbeeld alleen wapens aan betrouwbare bondgenoten. Aan de slachtoffers van een buitenlandse agressie, maar niet aan de agressor. Of alleen aan landen die aan onze kant staan in de 'clash of civilizations'.

ONDEMOCRATISCHE WALEN

Het dubbelzinnige compromis waarmee Martens zijn achtste regering had willen redden, stortte al na het zomerreces ineen. Vice-premier Philippe Moureaux koppelde de wapenleveringen aan contracten voor de RTT, die er helemaal niets mee te maken hadden. Dat leidde tot een onbeheersbare escalatie. Vandenbroucke en Gabriëls hielden het been stijf. De Waalse gewestregering noemde het onaanvaardbaar "dat één gemeenschap

van dit land het faillissement van Waalse bedrijven veroorzaakt." Tja, die ene gemeenschap was wel de meerderheid in België, maar zo'n democratische gedachte was aan de PS niet besteed. Er werden allerlei constructies bedacht: de wapens door de regering laten opkopen via een 'nationaal fonds' bijvoorbeeld, of door het Belgisch leger. Of een 'tijdelijke federalisering van de wapenlicenties', zoiets als de 'tijdelijke huwelijken' waarmee de sjiieten zelfs *one-night-stands* als een religieus huwelijk camoufleren. Als Walen hun geld maar zouden krijgen... De VU hield voet bij stuk, maar de andere partijen - en zelfs het bedrijfsleven en de liberale oppositie - begonnen te zwichten voor de Waalse chantage. Martens probeerde nog een com-

promis uit te werken waarmee de Volksunie haar gezicht zou kunnen redden. Het ging al lang niet meer om de kern van de zaak, alleen nog om het redden van Martens VIII, die zonder VU geen tweederde-meerderheid meer zou hebben. Men probeerde zelfs het kijk- en luistergeld als pasmunt te gebruiken. Maar het was tevergeefs. De Volksunie wilde voor één keer niet terugkrabbelen. Ze stapte uit de regering.

TRIOMFERENDE HYENA'S

Op 29 september kregen de Walen hun zin: de herschikte minister-raad, zonder de VU dus, bepaalde dat de toekenning van uitvoerver-

gunningen aan de gewesten overgedragen werd. Met de gretigheid van hyena's die zich op een gewond kalf storten, wilden de Walen hun wapencontracten zelfs al goedkeuren vóór de nodige koninklijke besluiten ondertekend waren.

Moureaux, die waarschijnlijk nog niet van het compromis op de hoogte was, verklaarde intussen aan journalisten dat de Waalse Gewestraad het lot in eigen handen zou nemen. Jammer dat dat niet is gebeurd. Het had het einde van België kunnen inluiden. Politiek Wallonië triomfeerde met een ongehoorde arrogantie, die veel kwaad bloed zette, zelfs bij lauwe Vlamingen. De PS had gewonnen, maar ze had ook een communautaire bewustwording veroorzaakt, die ze nooit meer helemaal kon terugdraaien. Professor Senelle noemde de situatie 'ongrondwettelijk' en 'een nederlaag voor Vlaanderen'. Erger nog, de Waalse Gewestraad had bloed geroken en eiste nu ook een regionalisering van de landbouw, omdat het toenmalige beleid te veel in het voordeel van Vlaanderen zou zijn. Op 1 oktober blufte Moureaux

in De Morgen dat de Walen door de Vlamingen met de rug tegen de muur werden gedrukt, en dat hij een 'institutionele atoombom' had moeten gebruiken. Maar toen was de buit eigenlijk al binnen. Zelfs Dehaene zegde openlijk dat er bij de PS 'pyromanen aan het werk zijn geweest.' En het meest cynische van alles: al die toegevingen waren voor niets geweest. Zelfs zonder de VU viel de regering bekechtend uiteen. Er kwamen nieuwe verkiezingen op 24 november. Dat werd de beruchte, glorieuze 'Zwarte Zondag'. De grote doorbraak van het Vlaams Blok.

Marc Joris

Privé dineren op onze locatie op afspraak
van 6 tot 45 personen
- Menu in overleg -
0485 73 08 18 - feestaannemer@gmail.com

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOELwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@telenet.be

u zoekt een vakman?
voor een moeilijke klus of lastige karwei?
Help! uw man is een klusser?
aan een eerlijke en betaalbare prijs?
en liefst zo snel mogelijk?

Karweiwerken - www.tibo.eu

Wij hebben afdelingen in: Diest, Mechelen,
Dendermonde, Kluisbergen, Brugge, Sint-Amands

0485/11.00.32 - info@tibo.eu

Maurizio

Maatpakken voor heren
Retouche bij verkoop

Leuvensesteenweg 4,
1210 Brussel
02 230 90 53
aryo-m@hotmail.com
www.mauriziobelgium.com

10% korting bij vertoon van deze advertentie

MET SERVICE SANITAIR & VERWARMING

**INSTALLATIE,
ONDERHOUD &
HERSTELLINGEN**

Manuel Elst **T 0499 61 31 77**

Sanitair en centrale verwarming - loodgieterij
manuel.elst@telenet.be - regio noord Antwerpen

Volg het Vlaams Belang op:

facebook.com/vlbelang
twitter.com/vlbelang
www.vlaamsbelang.org
youtube.com/VlaamsBelang

KOMMER EN KWEL IN HET KONINKRIJK

Door Nerdom

De koning zat op zijn levensgroot schommelpaard, het zwaard in de hand en een officierenkolbak op het hoofd. Dat doet hij altijd als hij eenzaam is en mijmerend terugdenkt aan de glorievolle dagen van Het Edel Land der Belgen of als er hem iets dwarszit. En dat laatste was het geval. Want, ja, het was een vreemde 21 juli geweest dit jaar.

De sfeer van de terreur, de bedreigingen en de massale beveiligingsmaatregelen... Ach, nog tot daar aan toe. Maar dat de royale familie niet 'tous ensemble' was en er flink wat familieleden zelfs niet waren komen opdagen, kwelde hem. Ook al had zijn kabinetschef hem al vaak voorzichtig proberen uit te leggen dat 'delegeren' van opdrachten en verplichtingen misschien wel eens in zijn voordeel zou kunnen spelen in de verhoudingen tussen de leden van de koninklijke sibbe, toch was dat niet tot hem doorgedrongen. Hij is koning en dus de baas van het land, zo meent hij. Dus deelt hij de lakens uit, zoals koningen dat vroeger altijd deden, vaak onder het motto 'L'état, c'est moi!' Dat 'de blaadjes' zich in de afwezigheid van de koninklijke prins en prinsessen verneukelen en er straffe en vaak verzonnen verhalen bij gaan vertellen, is nog niet geheel tot hem doorgedrongen. Maar dat de kranten de dagen na 21 juli de afwezigheid en het gedrag van sommige familieleden hadden uitvergroot met foto's en beschouwingen, had hem wel geraakt. Zeker omdat het niet alleen de Vlaamse kranten betrof, maar ook zijn Franstalige lijfgazetten.

Stridje was weggebleven, want ze ging liever naar de Europeade, een internationaal folklorefeest in Namen, die destijds opgericht was door een Vlaming en waar dit jaar zelfs Vlaamse geüniformeerde klaroen- en trompetblazers optraden. Hoe bestaat het?! En dan de eega van de Lorre die er gewoon niet was, maar hijzelf wel. Hij gruwde ervan. Gelukkig had hij die alleen in de prinselijke loge laten zetten tijdens het défilé. Daar kon hij dan ingezakt als een pudding een dutje doen en wat op zijn gsm tokkelen. Ook 'papa en maman' waren in geen velden te bespeuren, want 'op reis'.

Hij durfde het niet uitroepen, maar hij dacht het wel: "Verraad!" En hij zwierde zijn sabel in het rond, waardoor hij haast zijn evenwicht verloor, zijn kolbak scheefzakte tot 'de flosj' voor zijn oog hing en hij ei zo na een historische vaas aan gruzelementen sloeg. De kabinetschef sloeg de handen voor de ogen...

Gelukkig zaten vlak naast hem op de tribune zijn politieke steunen en toeverlaten die het Belgische Vaderland dezer dagen - geheel onverwachts, maar toch - mee overeind houden: de ministers van Defensie en Binnenlandse Zaken. Jawel, ook Vlamingen en zelfs Vlaams-nationalisten, maar keurig verveld en ongevaarlijk. Zo heeft hij ze graag. Maar hoe dan ook blijft ook dat een vreemd gevoel.

Het wordt nooit meer zoals 21 juli als in de dagen van nonkel Boudewijn...

ZWEEDSE PUZZEL

kleding- stuk schaak- term	↓	kerkelijk gebruik leef- klimaat	↓	gif	↓	haar- dracht	↓	steek- vlieg tralie	↓
↓	→	3	↓			foto- grafische term	→	↓	
succes- nummer zuilen- gang	→			leer- soort hert	↻	5			
↓				↓		zang- vogel soort	→		
razernij	kelner		hemel- geest afmeting	→		↓			aantasting door bijtende middelen
↓	8		↓		oude lengte- maat vergunning	→		groot water	↓
vlaag	→			Verenigde Naties	→	9	op die manier droom- beeld	↻	6
latten- kist		bode ver- gissing	↻	1			↓		
↓		↓		scheeps- exploitant grond- toon	→				
bijart- stok	wreed mens priem	→		↓		voor		streling	
↓	↓		halfedel- steen lidwoord	→	7	↓		↓	
deksel hout- soort	↻	2	↓	mooi	→				4
↓						brandstof	→		

1 2 3 4 5 6 7 8 9

De saté van Fré

VUL IN EN WIN.

een boekenbon van
Uitgeverij Egmont
ter waarde van 12,50 euro

OPLOSSING VORIGE MAAND:
CONSULENT

STUUR UW OPLOSSING
VOOR **19 SEPTEMBER**

MET VERMELDING VAN
NAAM EN ADRES NAAR
VLAAMS BELANG-REDACTIE
• MADOUPLEIN 8 BUS 9 •
1210 BRUSSEL OF
PUZZEL@VLAAMSBELANG.ORG

**WINNAARS
VORIGE MAAND**

Kurt Helsmoortel, *Bredene*
Patsy Neefs, *Turnhout*
Guy Paenen, *Kapellen*
Frans Smet, *Beveren-Waas*
Jos Robben, *Meeuwen*

Conform de wettgeving van 8 december 1992 worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/209.23.19.

MAANDAG 5 SEPTEMBER

GENT. Bingonamiddag met koffie en taart in Zaal De Buurtloods, Patrijsstr. 10 om 13.30u. Inl.: Joris De Rynck, 0495 60 82 16.

VRIJDAG 9 SEPTEMBER

KAMPENHOUT. Stand op de avondmarkt in Kampenhout-centrum om 17u. Inl.: Marleen Fannes, 0496 55 73 36.

ZATERDAG 10 SEPTEMBER

HALLE. 15e Eetfestijn in Restaurant Alspuut, Hollestr. 108 om 11.30u. Org.: Vlaams Belang Halle. Inl.: Dries Devillé, 0474 45 34 68.

TREMELO. Kroegentocht. Start in Café Coconuts, Kruisstr. 51 om 19.30u. Org.: Vlaams Belang Tremelo. Inl.: Alain Verschaeren, 0474 69 10 70.

ZONDAG 11 SEPTEMBER

BOOM. Bingonamiddag in het Feestpaleis, Colonel Silvertopstraat 13 om 14u. Org.: Vlaams Belang Boom. Inl.: Hans Verreyt, 0496 53 31 38.

DONDERDAG 15 SEPTEMBER

BEVEREN. Bezoek chocolaterie 'Karakaske', Schoolstr. 38, Roeselare om 14.15u. Org.: Vlaams Belang Seniorenforum Mandel. Inl.: Arlette, 0486 92 99 49, Gerda, 0493 55 19 12, Christiane, 051 25 40 64.

ZATERDAG 17 SEPTEMBER

MORTSEL. Stand op de jaarmarkt in Mortsel-centrum om 8u. Inl.: Jan Thomas, 0495 45 98 44.

ZONDAG 18 SEPTEMBER

HAMONT. Zondagochtendgesprek met Tom Van Grieken en Chris Janssens in CC Michielshof, Michielsplein 3 om 10u. Org.: Vlaams Belang HaLON (Hamont-Achel, Lommel, Overpelt, Neerpelt). Inl.: Marleen Spee, 0496 26 48 93.

MESSELBROEK. 12e Kiekendag in Zaal 'De Keyt', Kerkendijk 4, Scherpenheuvel om 12u. Org.: Vlaams Belang Scherpenheuvel. Inl.: Suzy Wouters, 0474 73 92 40.

DINSDAG 20 SEPTEMBER

BRUGGE. Bezoek Pairi Daiza om 8u. Org.: Vlaams Belang Seniorenforum Regio Brugge. Inl.: Renaat Van Steen, 0495 79 35 36.

VRIJDAG 23 SEPTEMBER

WILSELE. Boekvoorstelling 'Quid nunc?' met Gerolf Annemans in OC Wilsele-Putkapel, Pastoor Eralystr. 10, Leuven om 20u. Org.: Vlaams Belang Leuven. Inl.: Jan Meulepas, 0495 26 76 83.

ZATERDAG 24 SEPTEMBER

LOT. Stand op de jaarmarkt in Lotcentrum van 8u. tot 16u. Org.: Vlaams Belang Beersel-Rode.

Inl.: Klaas Sloomans, 0479 76 37 51.

KEIEM. Grote Vlaamse barbecue met Ortwin Depoortere in Zaal 'De Kring', Keiendorpstr. 87, Diksmuide om 19u. Inl.: Johan Desender, 0498 84 51 26.

ZONDAG 25 SEPTEMBER

OVERIJSE. Aperitiefgesprek Druivenstreek met Wim van Rooy in CC Den Blank, Begijnhof 11 om 11u. Org.: Vlaams Belang Druivenstreek. Inl.: Philip Claeys, 0473 29 18 19.

MENEN. Jaarlijks ontbijt in Café Du Damier, Grote Markt 36 om 9u. Org.: Vlaams Belang Wevelgem-Ledegem-Menen. Inl.: Marcel Masquelin, 0489 33 65 36.

DONDERDAG 29 SEPTEMBER

EDEGEM. Boekvoorstelling 'Quid nunc?' met Gerolf Annemans in Hotel De Basiliek, Trooststraat 22 om 20u. Org.: Vlaams Belang Regio Antwerpen-Zuid. Inl.: Hans Verreyt, 0496 53 31 38.

KORTRIJK. Achter de schermen van winkelcentrum K, Veemarkt om 14.30u. Org.: Vlaams Belang Seniorenforum Leie-Schelde. Inl.: Mark Vandenberghe, 0477 21 61 85 of Jan Deweer, 0486 22 90 43.

VRIJDAG 30 SEPTEMBER

KESSEL. Mosselsouper in Gemeenschapcentrum 't Dorp, Berlaarstswg, Nijlen om 17u. Org.: Vlaams Belang Nijlen. Inl.: Ingrid Van Wunsel, 0495 61 46 62.

ANTWERPEN. Jan Penris kookt kip Marengo in Van Maerlant, Van Maerlantstr. 14 om 12.30u. Inl.: Caroline Drieghe, 03 231 08 45.

ZATERDAG 1 OKTOBER

TERNAT. Kaas- en Wijnavond in zaaltje De Waeterheeren, Gemeentehuisstr. 1 om 17u. Inl.: Roger Vandendriessche, 0477/23.42.57.

ZATERDAG 8 OKTOBER

EPPEGEM. Kippenfestijn in Parochiezaal Eppegem, Zenneweg 7, Zemst om 17u. Inl.: Patrick Van Den Bosch, 0496 62 42 54.

BOORTMEERBEEK. Varken aan het spit met buffet in Café 't Klein, Dorpsplaats 8 om 15.30u. Org.: Vlaams Belang Boortmeerbeek. Inl.: Eddy Mortier, 0486 29 46 49.

ZONDAG 9 OKTOBER

SINAAL. Natuurwandeling. Vertrek: Liniedreef, Sint-Niklaas om 14u. Inl.: Hugo Pieters, 0479 64 16 49.

ZATERDAG 15 OKTOBER

LANAKEN. Spaghettifestijn en dansavond in Zaal Chevaljee, Koning Albertlaan 47 om 18u. Inl.: Leo Joosten, 0476 36 37 93.

GENT. Oldies- en Schlageravond in Zaal De Buurtloods, Patrijsstr. 10 om 19u. Inl.: Joris De Rynck, 0495 60 82 16.

ZELZATE. Eetfestijn met Tom Van Grieken in Voetbalkantine GREKO, Zeestr. om 19u. Org.: Vlaams Belang afdeling Assenede-Zelzate. Inl.: Guy D'haeseleer, 0498 46 43 79, guy.dhaeseleer1@telenet.be of Stijn Van Hamme, 0486 20 06 43, stijvanhamme@hotmail.com.

TREMELO. Steakdag in Zaal Paloma, Schrieksebaan 47 om 16.30u. Org.: Vlaams Belang Tremelo. Inl.: Alain Verschaeren, 0474 69 10 70.

ZATERDAG 22 OKTOBER

LENNIK. Mosselfestijn in parochiezaal Ons Huis, Markt om 11.30u. Inl.: Filip Rooselaers, 0476 92 81 84.

DINSDAG 25 OKTOBER

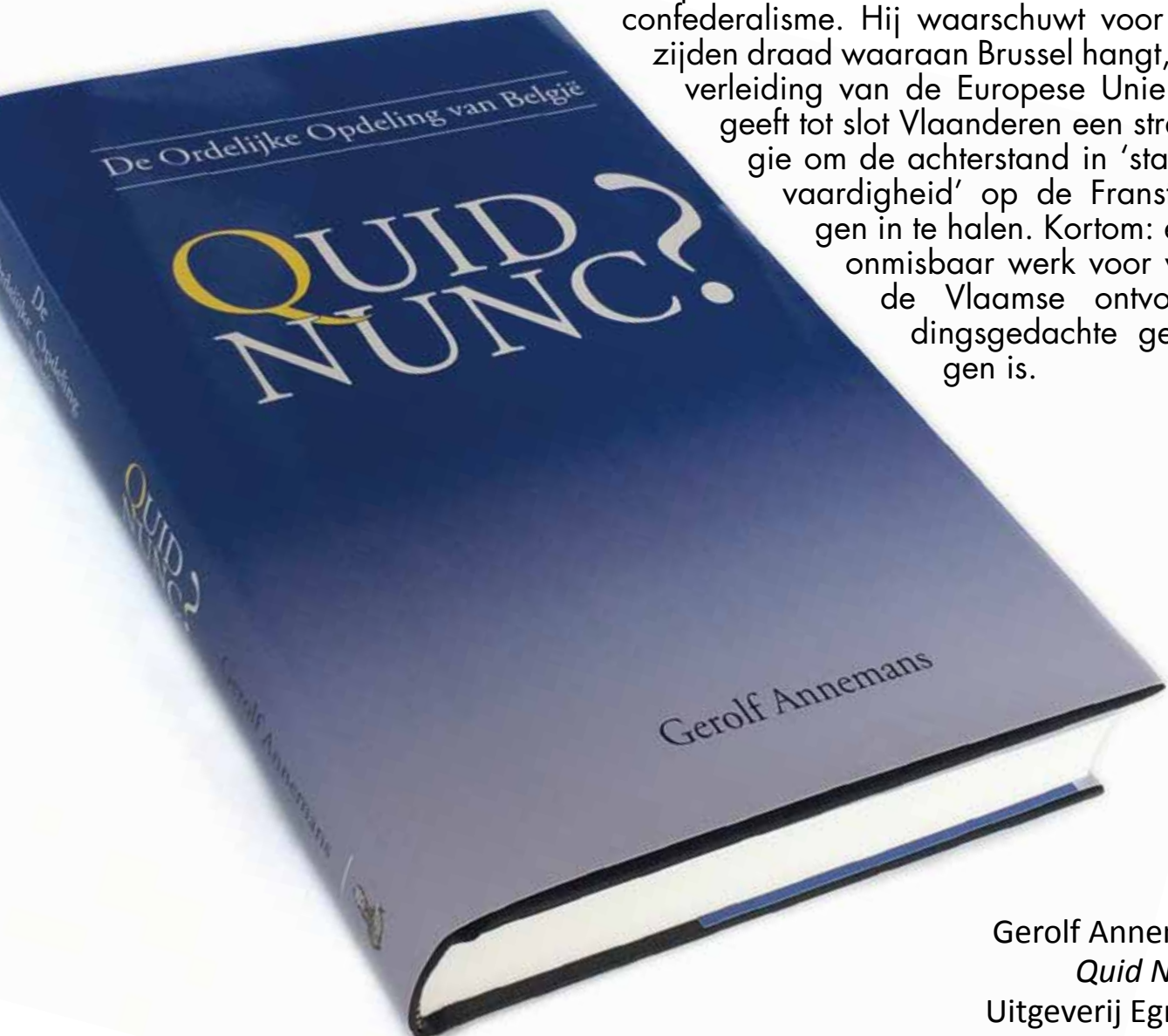
SINT-NIKLAAS. Seniorenmid-dag met bingo in Lokaal Steenstraete, Nieuwstr. 86 om 14u. Inl.: Hugo Pieters, 0479 64 16 49.

VRIJDAG 28 OKTOBER

ANTWERPEN. Barbara Pas bereidt hutspot op oma's wijze in Van Maerlant, Van Maerlantstr. 14 om 12.30u. Inl.: Caroline Drieghe, 03 231 08 45.

Bestel nu!

In dit nieuwe boek over 'De Ordelijke Opdeling' zet Gerolf Annemans opnieuw de bakens uit. Hij rekt af met het misverstand rond confederalisme. Hij waarschuwt voor de zijden draad waaraan Brussel hangt, de verleiding van de Europese Unie en geeft tot slot Vlaanderen een strategie om de achterstand in 'staatsvaardigheid' op de Franstaligen in te halen. Kortom: een onmisbaar werk voor wie de Vlaamse ontvoogdingsgedachte gene-
gen is.

 UITGEVERIJ
EGMONT

Gerolf Annemans
Quid Nunc?
Uitgeverij Egmont
ISBN 978-90-78898-44-3
Prijs: 15 euro

Te bestellen via:

www.uitgeverijegmont.be

Tel.: 0472 603 552

info@uitgeverijegmont.be